

CANCELARIA DE STAT A REPUBLICII MOLDOVA

Nr. 11021-197

Chișinău

«26» 03.2013

**Biroul Permanent al
Parlamentului Republicii Moldova**

Se prezintă Parlamentului Avizul la proiectul legii cinematografiei (prezentat cu titlu de inițiativă legislativă nr.2921 din 5 decembrie 2012), aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.217 din 25 martie 2013.

Anexă: Hotărîrea Guvernului în limbile de stat și rusă – 2 ex.;
Avizul în limba de stat – 1 ex.

Secretar general al Guvernului

Victor BODIU

ex:1. Păcuraru, tel: 250-298

SECRETARIATUL PARLAMENTULUI REPUBLICII MOLDOVA		
D.D.P. Nr. <u>426</u>		
<u>«26»</u>	<u>03</u>	<u>2013</u>
Ora _____		

Casa Guvernului,
MD-2033, Chișinău,
Republica Moldova

Telefon:
+ 373-22-250104

Fax:
+ 373-22-242696

GUVERNUL REPUBLICII MOLDOVA

HOTĂRÎRE nr. 217

din 25 martie 2013

Chișinău

Pentru aprobarea Avizului la proiectul legii cinematografiei

Guvernul HOTĂRĂȘTE:

Se aprobă și se prezintă Parlamentului Avizul la proiectul legii cinematografiei.

Prim-ministru

VLADIMIR FILAT

Contrasemnează:

Ministrul culturii

Boris Focșa

Ministrul justiției

Oleg Efrim

Aprobat
prin Hotărîrea Guvernului nr. 217
din 25 martie 2013

AVIZ la proiectul legii cinematografiei

Guvernul a examinat proiectul legii cinematografiei, înaintat cu titlu de inițiativă legislativă (nr. 2921 din 5 decembrie 2012) de către un grup de deputați în Parlamentul Republicii Moldova, și comunică următoarele:

În conformitate cu prevederile art. 20 din Legea nr.780-XV din 27 decembrie 2011 privind actele legislative, la etapa fundamentării proiectului de act legislativ, nota informativă la acesta urmează să conțină impactul financiar asupra bugetului pe termen mediu. Lipsa unor estimări face dificilă evaluarea cheltuielilor financiare pentru implementarea noilor reglementări.

Art. 4 urmează a fi revizuit, deoarece Centrul Național al Cinematografiei este instituție publică, care, potrivit art. 184 din Codul civil, se constituie în baza unui act emis de autoritatea publică și este finanțată, integral sau parțial, de la bugetul acesteia din urmă. Așadar, instituția publică nu poate dispune de autonomie administrativă și financiară.

Mai mult decît atît, în baza Legii culturii nr.413-XIV din 27 mai 1999, autoritatea publică centrală de specialitate care coordonează activitatea culturală, inclusiv în domeniul cinematografiei, este ministerul de profil. În acest temei, pentru neadmiterea creării, pe lângă Guvern, a unei unități cu atribuții similare, se consideră oportună instituirea Centrului Național al Cinematografiei (în continuare – CNC), instituție publică, în subordinea Ministerului Culturii.

Totodată, în proiectul legii urmează a fi indicate rolul, atribuțiile și competențele Ministerului Culturii în domeniul supus reglementării. Atît la capitolul 7 – „Arhiva națională de film”, cît și la capitolul 8 – „Registrul cinematografic” urmează să fie specificat statutul acestor entități (instituție publică separată sau subdiviziune structurală integrată în componența altei instituții). Potrivit art. 184 din Codul civil, instituția publică nu este în drept să instituie alte persoane juridice, cu excepția uniunii de persoane juridice. De asemenea, art. 8 urmează a fi reformulat, deoarece noțiunea „registru” este utilizată incorect, contrar prevederilor Legii nr. 71-XVI din 22 martie 2007 cu privire la registre, potrivit căreia registrul constituie o resursă informațională și nu o structură organizațională cu atribuții de evidență, autorizare și certificare, după cum este stabilit în proiect. Este de menționat că atribuțiile Registrului cinematografic reprezintă o dublare a unor atribuții ale CNC conform art. 5 lit. n), o), p).

Art. 10-17 ale proiectului privind finanțarea necesită a fi coordonate cu statutul Centrului Național al Cinematografiei, în cazul în care acesta are statut

de instituție publică și poate fi finanțat integral sau total din bugetul de stat. Potrivit proiectului se urmărește finanțarea Centrului pentru cinematografie din alte surse, de exemplu prestarea serviciilor, dar instituția publică nu poate avea venituri proprii. Prevederile art. 10 alin. (2) sînt identice cu prevederile art. 11 alin. (4) și, respectiv, urmează a fi operate modificările ce se impun în acest sens.

Normele expuse la art.18 alin.(5) și (6) trebuie excluse, deoarece pot fi calificate ca privatizarea patrimoniului național și necesită a fi reglementate doar prin lege. Strategiile și modalitățile de realizare a privatizării sînt reflectate în Legea nr.121-XVI din 4 mai 2007 privind administrarea și deetimizarea proprietății publice.

Art.19 alin.(1) și (2) urmează a fi excluse, deoarece conținutul noțiunii de contravenție administrativă și sancțiunea pentru aceasta, referitor la subiecții de constatare a contravențiilor în domeniu, trebuie să fie stabilite în Codul contravențional. Astfel, prevederile în cauză urmează să se expună într-o normă generală privind răspunderea pentru încălcarea prevederilor legii, în felul următor: „Încălcarea prevederilor prezentei legi atrage răspundere civilă, contravențională sau penală, în conformitate cu legislația în vigoare.”

Art.3, art.5 alin. (2) lit. n), o), p), art. 8 alin.(2) lit. a), b), c), d), art. 9 alin.(1), (2), (3), (5) conțin prevederi care stabilesc sau vor genera acte permissive. De exemplu: certificate de înregistrare (înscriere)/evidență, viză de exploatare pentru operele cinematografice, timbru de înregistrare și evidență a copiilor operelor cinematografice, certificat pentru sălile și instalațiile de proiecție a filmelor etc. Însă potrivit art.5 lit. d) din Legea nr. 160 din 22 iulie 2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător, un principiu de bază este „reglementarea materială și procedurală prin acte legislative a condițiilor și a procedurilor de reglementare prin autorizare a activității de întreprinzător”. Art.14 al Legii nr.235-XVI din 20 iulie 2006 cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător stipulează că „normele materiale și procedurale de inițiere, desfășurare și lichidare a afacerii, precum și de control asupra afacerii, se stabilesc prin legi. Autoritățile administrației publice nu sînt în drept să adopte norme primare pentru reglementarea inițierii, desfășurării și lichidării afacerii”. Astfel, fiecare act permisiv prevăzut în proiect necesită a fi inclus în Nomenclatorul actelor permissive, anexă la Legea nr. 160 din 22 iulie 2011, urmează a fi argumentat, fiind elaborată analiza impactului de reglementare asupra proiectului. În cazul în care actele permissive vor fi argumentate și justificate, pentru fiecare act permisiv este necesar să fie stabilite, în proiectul de lege respectiv, condițiile și procedura de eliberare. Art.19 alin.(4) prevede suspendarea și retragerea unor acte permissive, ceea ce contravine art. 17 din Legea nr.235-XVI din 20 iulie 2006, care stabilește că „activitatea de întreprinzător poate fi suspendată prin hotărîre judecătorească, adoptată în temeiul legii. Hotărîrea instanței de judecată privind suspendarea activității întreprinzătorului se adoptă la cererea autorităților

administrației publice și/sau altor instituții abilitate prin lege cu funcții de reglementare și de control”.

Art.4 alin.(3) lit.b) stipulează că activitatea CNC și a unităților din subordine se finanțează și din venituri proprii din prestarea serviciilor. Aceste prevederi vor genera costuri și plăți obligatorii pentru întreprinzători. Art.5 alin. (2) lit.r) stabilește că CNC prestează alte servicii în limitele legislației în vigoare, normă ce va permite stabilirea și altor servicii la nivel de act normativ subordonat legii. Art. 11 alin. (2) lit.a), b), c), f), precum alin.(3) prevăd „venituri proprii” care provin dintr-un șir de activități legate de eliberarea actelor permissive sau în urma realizării altor servicii și activități specifice, iar cuantumul plății (taxele) pentru serviciile prestate de CNC direct sau prin subdiviziunile sale, va fi stabilit prin hotărîre de Guvern. Aceste prevederi nu pot fi acceptate, dat fiind faptul că articolul 6 din Legii nr. 235-XVI din 20 iulie 2006 stipulează că „plățile pentru serviciile prestate și actele eliberate întreprinzătorilor de către autoritățile administrației publice și alte instituții cu funcții de reglementare și control se stabilesc prin legi, cu indicarea serviciului, a actului, a mărimii taxei pentru aceste servicii și acte”. Astfel, mărimea taxei pentru fiecare serviciu, act permisiv este necesar de a fi stabilită la nivel de lege, acestea fiind prevăzute exhaustiv în proiect.

Art.10 alin.(2), art.11 alin.(1), art.12 alin.(1), art.13 alin.(1) și (2), art.14 alin.(1), art.15 alin.(1) stabilesc că modul de acordare a finanțării, distribuire a alocațiilor, finanțarea pentru dezvoltarea de proiecte cinematografice etc. vor fi reglementate de Guvern prin regulamente. Însă art.130 alin.(1) din Constituția Republicii Moldova stipulează că “formarea, administrarea, utilizarea și controlul resurselor financiare ale statului, ale unităților administrativ-teritoriale și ale instituțiilor publice sînt reglementate prin lege”. Astfel, reglementările privind finanțarea urmează a fi stabilite doar în lege.

Art.5 alin.(2) lit. i) prevede că CNC participă împreună cu instituțiile abilitate la combaterea pirateriei și a încălcării drepturilor de autor și drepturilor conexe. Aceste prevederi pot genera control asupra activității de întreprinzător. Conform art. 16 din Legea nr. 235-XVI din 20 iulie 2006 „autoritățile administrației publice și/sau alte instituții abilitate prin lege cu funcții de reglementare și de control exercită, prin intermediul reprezentanților, controlul asupra activității de întreprinzător în limitele și în conformitate cu competențele stabilite de lege. Controlul poate avea loc doar în cazurile stabilite de lege, cu stipularea expresă a autorității publice împuternicite să efectueze controlul, a genurilor de activitate și a categoriilor de întreprinzători supuse controlului”. Astfel, procedura și condițiile de efectuare a controalelor necesită a fi stabilite la nivel de lege. Concomitent, proiectul legii cinematografiei urmează a fi corelat cu prevederile Legii nr.131 din 8 iunie 2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător.

Totodată, pentru a se asigura o concordanță între noțiunile prevăzute de diferite acte normative, se propune revederea unor noțiuni din art.3 prin prisma Legii nr. 139 din 2 iulie 2010 privind dreptul de autor și drepturile conexe:

„distribuirea filmului – punerea în circulație, prin vânzare sau prin orice alt mod de transmitere în proprietate, cu titlu oneros ori gratuit, precum și oferirea publică a originalului ori a copiilor filmului;

demonstrare publică a filmului – expunerea originalului sau a copiei filmului prin intermediul mijloacelor de proiecție a imaginii unei opere, pe ecran ori în alt mod similar (cu excepția comunicării prin eter sau prin cablu), în care filmul sau copia acestuia sunt expuse într-un loc public ori în orice alt loc din care poate fi perceput de persoane care nu fac parte din cercul obișnuit al familiei sau al cunoscuților apropiați;

producător – persoană fizică sau juridică din a cărei inițiativă și pe a cărei responsabilitate, inclusiv financiară, este creat filmul.”

Art.3 – „Noțiuni principale” se propune a fi plasat după art.1 – „Dispoziții generale”, iar în descrierea noțiunii „dezvoltare de proiect”, sintagma „întocmirea bugetului și a planului de finanțare” se va înlocui cu „estimarea costurilor”.

La art. 5 alin. (2) lit. p), art. 8 alin. (2) lit. c), art. 9 alin. (3) și art. 11 alin. (2) lit. c) prescripția privind eliberarea timbrului de înregistrare și evidență a copiilor operelor cinematografice de către Centrul Național al Cinematografiei contravine prevederilor Legii nr.1459-XV din 14 noiembrie 2002 cu privire la difuzarea exemplarelor de opere și fonograme, care reprezintă un act legislativ general menit să reglementeze raporturile aferente procesului de producere și difuzare a exemplarelor de opere și fonograme.

Respectiv, în conformitate cu art.4 al Legii nr.1459-XV din 14 noiembrie 2002, pentru a asigura respectarea dreptului de autor și drepturilor conexe, AGEPI, în calitate de unică autoritate în domeniul dreptului de autor și drepturilor conexe, ține și administrează Registrul de stat al titularilor marcajelor de control și eliberează marcajele de control acestor subiecți. La rândul său, în temeiul art.9 alin.(2) al Legii nr.1459-XV din 14 noiembrie 2002, marcajele de control confirmă legalitatea și justetea utilizării exemplarelor de opere și fonograme pe care este aplicat și asigură respectarea dreptului de autor și a drepturilor conexe. Tot aici, atenționăm că marcajele de control au fost deja evaluate sub aspectul reformei regulatorii și incluse în Nomenclatorul actelor permissive, aprobat prin Legea nr.160 din 22 iulie 2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător.

Prin urmare, normele din proiect enumerate mai sus urmează a fi excluse sau reformulate în conformitate cu prevederile Legii nr.1459-XV din 14 noiembrie 2002.

La art.9 alin. (1) urmează să fie specificat că valorificarea filmelor prin distribuire se înfăptuiește cu respectarea prevederilor Legii nr.1459-XV din 14 noiembrie 2002 cu privire la difuzarea exemplarelor de opere și fonograme.

La art. 9 alin. (2) sintagma „pe DVD” urmează să fie înlocuită cu textul „pe suporturi materiale, în conformitate cu prevederile Legii nr.1459-XV din 14 noiembrie 2002 cu privire la difuzarea exemplarelor de opere și fonograme”.

Totodată, propunem completarea art. 18 alin.(1) lit. a) cu textul „cu respectarea drepturilor de autor și drepturile conexe”, în scopul aducerii în concordanță cu prevederile legislației în vigoare.

Proiectul necesită a fi revizuit potrivit normelor tehnicii legislative. Conform art. 32 din Legea nr. 780-XV din 27 decembrie 2001 privind actele legislative, articolul poate fi compus din alineate numerotate cu cifre arabe, luate între paranteze. Alineatul poate avea diviziuni, însemnate, de regulă, cu litere latine mici și o paranteză. În cazul unor structuri mai complexe, aceste diviziuni se numerotează cu cifre arabe și o paranteză. Diviziunile numerotate cu cifre pot avea subdiviziuni însemnate cu litere latine mici și o paranteză. În cazul în care subdiviziunile sau diviziunile însemnate cu litere latine se împart, componentele lor se însemnează cu cratimă.

În acest sens, subdiviziunile proiectului necesită a fi renumerotate, respectându-se consecutivitatea subdiviziunilor punctelor și modul de numerotare a elementelor structurale ale articolelor. De asemenea, cât privește structura proiectului, subliniem că un capitol nu poate fi constituit dintr-un singur articol (cap. VI). Data adoptării legii se va indica cu cifre, iar luna – cu litere. Totodată, sursa publicării se va indica după cum urmează: „Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2005, nr. 1-4 , art. 2”.

În conformitate cu art. 20 din Legea nr. 780-XV din 27 decembrie 2001 privind actele legislative și art.13 din Legea nr. 235-XVI din 20 iulie 2006 cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător, urmează a fi elaborată analiza impactului de reglementare.

Guvernul susține proiectul în cauză, cu luarea în considerare a obiecțiilor și propunerilor expuse mai sus și cu definitivarea acestuia sub aspect redacțional și conceptual.